

97. sz. Egyezmény

a munkavállalás céljából történő bevándorlásról (módosított)

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1949. június 8-án harminckettedik ülészakára ült össze,

Miután úgy határozott, hogy elfogad a Konferencia által annak huszonötödik ülészakán elfogadott a munkavállalás céljából történő bevándorlásról szóló 1939. évi Egyezményre vonatkozó különböző javaslatokat, - amely kérdés az ülészak napirendjének tizenegyedik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1949. július 1-én elfogadja az alábbi Egyezményt, amely „A munkavállalás céljából történő bevándorlásról szóló 1949. évi (módosított) Egyezmény” néven idézhető:

1. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden egyes tagállama, amelyre vonatkozóan a jelen Egyezmény hatályos, vállalja, hogy kérésre a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal illetve a többi tagállam rendelkezésére bocsátja az alábbiakat:

- (a) információ a ki- és bevándorlással kapcsolatos nemzeti politikákkal, törvényekkel és rendeletekkel kapcsolatban;
- (b) információ a munkavállalás céljából történő migrációra vonatkozó speciális rendelkezésekről és a munkavállalás céljából ki- illetve bevándorló személyek munkakörülményeiről és megélhetéséről;
- (c) információ a tagállam által ezen kérdésekkel kapcsolatban kötött általános megállapodásokról és speciális megoldásokról.

2. cikk

Minden egyes tagállam, amelyre vonatkozóan a jelen Egyezmény hatályos, vállalja, hogy megfelelő és ingyenes szolgáltatást tart fenn, vagy meggyőződik arról, hogy fenntartanak ilyet a munkavállalási célból ki- illetve bevándorló személyek segítésére és különösen e személyek pontos tájékoztatására.

3. cikk

1. Minden egyes tagállam, amelyre vonatkozóan a jelen Egyezmény hatályos, vállalja, hogy amennyire ezt a nemzeti törvények és rendelkezések megengedik, megtesz minden megfelelő lépést a ki- és bevándorlással kapcsolatos félrevezető propaganda ellen.

2. E célból alkalmas esetben együttműködik más érintett tagállamokkal.

4. cikk

Minden egyes tagállamnak meg kell tennie a megfelelő lépéseket a saját hatáskörén belül a munkavállalás céljából ki- illetve bevándorló személyek távozásának, utazásának és fogadásának a megkönnyítésére.

5. cikk

Minden egyes tagállam, amelyre vonatkozóan a jelen Egyezmény hatályos, vállalja, hogy saját hatáskörében megfelelő orvosi szolgáltatásokat tart fenn, amelyek felelősséget vállalnak következőkért:

- (a) megbizonyosodnak arról, szükség szerint a távozás és az érkezés időpontjában is, hogy a munkavállalás céljából ki- illetve bevándorló személyek és azon családtagjaik, akiknek engedélyük van arra, hogy elkísérjék őket vagy csatlakozzanak hozzájuk, megfelelő egészségi állapotban vannak;
- (b) biztosítják, hogy a munkavállalás céljából ki- illetve bevándorló személyek és családtagjaik megfelelő orvosi gondoskodást és jó higiéniai körülményeket élvezzenek távozásuk, útjuk, és a célterületre való megérkezésük idején.

6. cikk

1. Minden egyes tagállam, amelyre vonatkozóan a jelen Egyezmény hatályos, vállalja, hogy állampolgárságra, fajra, vallásra vagy nemre való megkülönböztetés nélkül a saját állampolgárai esetében alkalmazottnál nem kevésbé kedvező elbánásban részesíti azokat, akik törvényesen vándorolnak be a területére a következők vonatkozásában:

- (a) abban a mértékben, amelyben ezeket a kérdéseket törvény vagy rendelkezések szabályozzák, vagy a közigazgatási hatóságok ellenőrzése alá tartoznak-
 - (i) javadalmazás, beleértve a családi segélyt is, ha ez a javadalmazás részét képezi, munkaidő, túlórával kapcsolatos konstrukciók, fizetett ünnepek, a bedolgozásra vonatkozó korlátozások, a munkavállalás alsó korhatára, szakmai gyakorlat és képzés, női munka és fiatalok által végzett munka;
 - (ii) szakszervezeti tagság és a kollektív érdekegyeztetés előnyeinek élvezete;
 - (iii) elhelyezés;
- (b) társadalombiztosítás (azaz: jogszerűen járó ellátások munkahelyi baleset, szülés, betegség, rokkantság, öregség, haláleset, munkanélküliség vagy családi kötelezettségek esetén, és bármely más olyan eshetőség kapcsán, amely a nemzeti törvények és rendelkezések értelmében a társadalombiztosítás alá tartozik), a következő korlátozásokkal:
 - (i) lehetségesek megfelelő megoldások a szerzett illetve megszerzés alatt levő jogok fenntartására;
 - (ii) a bevándorlási országok nemzeti törvényei vagy rendeletei különleges megoldásokat írhatnak elő olyan segélyekre vagy olyan segélyrészekre vonatkozóan, amelyeket teljes egészében állami alapokból fizetnek, és olyan segélyekre vonatkozóan, amelyeket olyan személyeknek fizetnek, akik nem teljesítik a szokványos nyugdíj megítéléséhez előírt járulékfizetési feltételeket;

- (c) foglalkoztatási adók, díjak és járulékok, amelyeket a munkaviszonyban levő személy után kell fizetni; és
- (d) a jelen Egyezményben említett kérdésekkel kapcsolatos törvényes eljárások.

2. Szövetségi állam esetében a jelen cikk rendelkezései abban a mértékben érvényesek, amely mértékben ezeket a kérdéseket szövetségi törvények vagy rendelkezések szabályozzák, vagy a szövetségi közigazgatási hatóságok ellenőrzése alá tartoznak. Az egyes tagállamoknak kell meghatározniuk azt, hogy ezen rendelkezések milyen mértékben és hogyan alkalmazandóak a szövetséget alkotó államok, a tartományok vagy kantonok törvényei vagy rendeletei által szabályozott kérdésekre, illetve milyen mértékben tartoznak ezek igazgatási hatóságainak az ellenőrzése alá. A tagállamnak az Egyezmény végrehajtásáról szóló éves jelentésében jeleznie kell, hogy a jelen cikkben tárgyalt kérdéseket milyen mértékben szabályozzák a szövetségi törvények és rendelkezések illetve ezek milyen mértékben tartoznak a szövetségi igazgatási hatóságok ellenőrzése alá. Azokkal a kérdésekkel kapcsolatban, amelyeket a szövetséget alkotó államok, tartományok vagy kantonok törvényei vagy rendeletei szabályoznak, avagy ezek igazgatási hatóságainak az ellenőrzése alá tartoznak, a tagállamnak meg kell tennie a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának 19. cikkének 7(b) bekezdése alatt előírt lépéseket.

7. cikk

1. Minden egyes tagállam, amelyre vonatkozóan a jelen Egyezmény hatályos, vállalja, hogy munkaügyi szervezete és egyéb, a migrációval összefüggő szolgálatai megfelelő esetben együttműködnek más tagállamok megfelelő szervezeteivel.

2. Minden egyes tagállam, amelyre vonatkozóan a jelen Egyezmény hatályos, vállalja, hogy biztosítja, miszerint az állami munkaügyi szervezete által a foglalkoztatás céljából ki- illetve bevándorló személyeknek nyújtott szolgáltatások ingyenesek legyenek.

8. cikk

1. A munkavállalás céljából ki- illetve bevándorló személyeket, akiknek állandó vagy ideiglenes letelepedést biztosítanak és azon családtagjaikat, akiknek engedélyük van arra, hogy elkísérjék őket vagy csatlakozzanak hozzájuk, tilos visszaküldeni származási területükre vagy arra a területre, ahonnan kivándoroltak azért, mert a ki- illetve bevándorló személy nem képes gyakorolni a foglalkozását olyan betegség vagy sérülés miatt, amelyet a belépést követően kapott meg vagy szenvedett el, hacsak nem ez az érintett személy kívánsága, vagy nem rendelkezik így egy olyan nemzetközi megállapodás, amelynek a tagállam részese.

2. Ha a munkavállalás céljából ki- illetve bevándorló tartós letelepedési engedéllyel rendelkezik, a bevándorlási országba érkezéskor az illető ország illetékes hatósága úgy dönthet, hogy a jelen cikk 1. bekezdése csak egy bizonyos ésszerű idő elteltével legyen érvényes, amely semmiképp sem lépheti túl az ilyen ki- illetve bevándorló személyek belépési dátumától számított öt évet.

9. cikk

Minden egyes tagállam, amelyre vonatkozóan a jelen Egyezmény hatályos, vállalja, hogy engedélyezi, figyelembe véve a nemzeti törvények és rendelkezések által a valutaexportra és -importra vonatkozóan megállapított korlátokat, hogy a munkavállalási

célből ki- illetve bevándorló személy keresete és megtakarításai akkora részét utalja át, amekkorát a ki- illetve bevándorló személy jónak lát.

10. cikk

Olyan esetekben, amikor az egyik tagállam területéről egy másikéra átmenő ki- illetve bevándorló személyek száma elég nagy, az érintett területek illetékes hatóságai, ha szükséges és kívánatos, megállapodást köthetnek a jelen Egyezmény rendelkezéseinek az alkalmazásával kapcsolatban felmerülő közös érdekű ügyeik szabályozása céljából.

11. cikk

1. A jelen Egyezmény szempontjából a “munkavállalás céljából ki- illetve bevándorló személy” kifejezés jelentése olyan személy, aki azért vándorol az egyik országból a másikba, hogy ott nem saját számlájára munkát vállaljon, és beletartozik bármely olyan személy, akit szabályosan bebocsátanak, mint munkavállalási célból ki- illetve bevándorló személyt.

2. Nem vonatkozik a jelen Egyezmény-

- (a) a határon dolgozókra;
- (b) a bölcsészek és művészek rövid időtartamú belépésére; és
- (c) tengerészekre.

12. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

13. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. A jelen Egyezmény tizenkét hónappal azon nap után lép hatályba, amelyen a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját a főigazgató nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve tizenkét hónappal azon nap után lép hatályba, melyen ratifikációit nyilvántartásba vették.

14. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló minden egyes tagállam kizárhatja a ratifikációjából az Egyezmény Mellékleteinek egyikét vagy közülük többet a ratifikációjához csatolt nyilatkozattal.

2. Bármely ilyen nyilatkozat tartalmától függően a Mellékletek rendelkezései ugyanolyan hatállyal bírnak, mint az Egyezmény rendelkezései.

3. Bármely ilyen nyilatkozatot tevő tagállam a későbbiekben új nyilatkozatban értesítheti a főigazgatót arról, hogy elfogadja a nyilatkozatban említett bármely vagy összes Mellékletet; az ilyen Mellékletek rendelkezései azon dátumtól érvényesek az illető tagállamra, amikor a főigazgató nyilvántartásba vette őket.

4. Miközben a jelen cikk 1. bekezdése szerinti nyilatkozat érvényben van bármely Mellékletre vonatkozóan, a tagállam kinyilatkoztathatja a készségét arra, hogy ajánlási hatállyal elfogadja az illető Mellékletet.

15. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójához a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának 35. cikkének 2. bekezdése értelmében eljuttatott nyilatkozatokban jelezni kell-

- (a) mely területek tekintetében vállalja, hogy a jelen Egyezményt módosítások nélkül alkalmazza;
- (b) mely területek tekintetében vállalja, hogy a jelen Egyezmény rendelkezéseit módosításokkal alkalmazza, megadva az említett módosításokat;
- (c) mely területek tekintetében nem alkalmazhatók a jelen Egyezmény rendelkezései, ilyen esetben adja meg azt is, milyen okból nem alkalmazhatók;
- (d) mely területek tekintetében tartja fenn döntési jogát.

2. A jelen cikk 1. bekezdésének (a) és (b) pontjaiban tett vállalások a ratifikáció szerves részének tekintendők, és hatályuk azonos a ratifikációéval.

3. Bármely tagállam egy későbbi nyilatkozattal egészében vagy részben semmisnek nyilváníthatja az eredeti nyilatkozatban a jelen cikk 1. bekezdésének (b), (c) vagy (d) albekezdései alapján megfogalmazott fenntartásait.

4. Bármely tagállam bármikor, amikor az Egyezményt a 17. cikk rendelkezései értelmében fel lehet mondani, eljuttathat a főigazgatónak egy olyan nyilatkozatot, amely bármely más vonatkozásban módosítja a korábbi nyilatkozatot és kimondja az aktuális álláspontját azon területekre vonatkozóan, amelyeket megjelöl.

16. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának a 35. cikk 4. vagy 5. bekezdése értelmében közölt nyilatkozatban jelezni kell, hogy az Egyezmény rendelkezéseit módosítás nélkül vagy módosítással alkalmazzák-e az illető területen; ha a nyilatkozat azt jelzi, hogy az Egyezményt módosításokkal alkalmazzák, meg kell adnia a kérdéses módosítások részleteit.

2. Az érintett tagállam, tagállamok vagy nemzetközi hatóság egy későbbi nyilatkozattal bármikor felmondhatja részben vagy egészben azt a jogát, hogy éljen a bármely korábbi nyilatkozatában jelzett módosítással.

3. Az érintett tagállam, tagállamok vagy nemzetközi hatóság bármikor, amikor a 17. cikk értelmében az Egyezmény felmondható, eljuttathat a főigazgatónak egy olyan nyilatkozatot, amely bármely más vonatkozásban módosítja bármely más korábbi

nyilatkozat rendelkezéseit, és megadja az aktuális álláspontját az Egyezmény alkalmazását illetően.

17. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

2. Arra a tagállamra, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tíz éves időszak lejártá után egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, a kötelezettség újabb tíz éves időszakra érvényben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

3. Bármely olyan időpontban, amikor a jelen Egyezmény az előző bekezdés rendelkezései értelmében felmondható, bármely olyan tagállam, amely nem mondja azt fel így, a főigazgatóval közölt nyilatkozatban felmondhatja külön-külön az Egyezmény bármelyik olyan Mellékletét, amely az illető tagállamra hatályos.

4. A jelen Egyezmény vagy bármely Függléke felmondása nem érinti az annak értelmében olyan ki- illetve bevándorló személynek vagy családtagjának adott jogot, akinek a bevándorlása idején az Egyezmény vagy a vonatkozó Melléklet érvényes volt arra a területre vonatkozóan, ahol a kérdéses jogok további érvényességének a kérdése felmerült.

18. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója köteles a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi tagállamát a szervezet tagállamai által hozzá eljuttatott ratifikációk és felmondások nyilvántartásba vételéről értesíteni.

2. A főigazgató, mikor a szervezet tagállamait értesíti a hozzá eljuttatott második ratifikáció nyilvántartásba vételéről, köteles a szervezet tagjainak figyelmét felhívni az Egyezmény hatályba lépésének napjáról.

19. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet főigazgatója az Egyesült Nemzetek Alapokmánya 102. cikkének megfelelően nyilvántartásba vétel céljából közli az Egyesült Nemzetek főtitkárával az általa a megelőző cikkek rendelkezéseinek megfelelően nyilvántartásba vett összes ratifikációt és felmondást.

20. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa a jelen Egyezmény hatálybalépését követő minden egyes tíz éves időszak lejártakor jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

21. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, úgy, hacsak az új Egyezmény máshogy nem rendelkezik,

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 17. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) Az új Egyezmény hatálybalépésének napján lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

22. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Konferencia bármely olyan ülészakán, amikor a kérdés szerepel a napirenden, kétharmados többséggel elfogadhatja a jelen Egyezmény egy vagy több mellékletének a módosított szövegét.

2. Minden egyes olyan tagállam, amelyre vonatkozóan a jelen Egyezmény hatályos, a Konferencia ülészakának a lezárásától számított egy éven, vagy kivételes körülmények esetén tizennyolc hónapon belül köteles benyújtani bármely ilyen módosított szöveget annak a hatóságnak vagy azoknak a hatóságoknak, amelynek vagy amelyeknek az illetékességi körébe a kérdés tartozik, törvénybe iktatás vagy egyéb lépés megtétele céljából.

3. Bármely ilyen módosított szöveg akkor lép életbe minden egyes olyan tagállamra vonatkozóan, akire vonatkozóan a jelen Egyezmény hatályos, amikor az illető tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójához eljuttatta azt a nyilatkozatát, amelyben értesíti a módosított szöveg elfogadásáról.

4. Azon dátumtól kezdődően, amikor a Konferencia elfogadta a Melléklet módosított szövegét, a tagállamok csak a módosított szöveget fogadhatják el.

23. cikk

A jelen Egyezmény francia és angol szövegváltozatai egyformán hitelesek.